

Grund- og nærhedsnotat til Folketingets Europaudvalg

Dato
29. marts 2016

Kommissionens meddelelse om "Vejen fra Paris: Vurdering af følgerne af Parisaftalen", KOM(2016) 110

Nyt notat

Notatet oversendes tillige til Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg

1. Resumé

Kommissionen har den 2. marts 2016 fremsat meddelelsen "Vejen fra Paris", der indeholder en vurdering af Parisaftalen og dens følger for EU's klima- og energipolitik samt bud på næste skridt i EU's opfølgning på og implementering af Parisaftalen. Meddelelsen er udarbejdet som opfølgning på Det Europæiske Råds anmodning fra december 2015 til Kommissionen og Rådet om senest i marts 2016 at vurdere resultatet af COP21 med særlig fokus på EU's klima- og energipolitik i perioden 2021-2030 (2030-rammen) og forberedelse af næste skridt. Kommissionen peger på to centrale dimensioner i EU's kommende opfølgning på og implementering af Parisaftalen: Fremme af de rette rammevilkår for omstillingen til lavemission samt gennemførelse af 2030-rammen for EU's klima- og energipolitik i form af konkret lovgivning. Endelig fremhæves vigtigheden af en hurtig ratifikation af aftalen samt behovet for, at alle parter tager del i aftalens såkaldte 'ambitionsmekanisme'.

Kommissionens meddelelse har i sig selv hverken økonomiske konsekvenser eller konsekvenser for dansk ret. Regeringen hilser meddelelsen velkommen og kan overordnet set støtte Kommissionens meddelelse, herunder vurderingen af Parisaftalen og bud på næste skridt i EU's opfølgning på og implementering af aftalen.

2. Baggrund

Kommissionen har den 2. marts 2016 fremsat meddelelsen "Vejen fra Paris": Vurdering af følgerne af Parisaftalen, KOM (2016) 110. Meddelelsen er udarbejdet som opfølgning på Det Europæiske Råds anmodning fra december 2015 til Kommissionen og Rådet om senest i marts 2016 at vurdere resultatet af COP21 med særlig fokus på EU's klima- og energipolitik i perioden 2021-2030 (2030-rammen) og forberedelse af næste skridt.

Sammen med et baggrundsnotat udarbejdet af det nederlandske formandskab dannede Kommissionens meddelelse grundlaget for en politisk drøftelse af opfølgningen på COP21 på miljørådsmødet den 4. marts 2016.

Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efm@efkm.dk

www.efkm.dk

Kommissionens meddelelse blev offentliggjort sammen med et udkast til rådsafgørelse om EU's undertegnelse af Parisaftalen, KOM (2016) 62.

3. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens meddelelse er at komme med en vurdering af Parisaftalen og dens implikationer for EU's klima- og energipolitik med særlig fokus på perioden 2021-2030.

Vurdering af Parisaftalen

Kommissionen beskriver Parisaftalen som en historisk milepæl i den globale kamp mod klimaforandringer. Aftalen vil ifølge Kommissionen styre verden mod en global omstilling til ren energi, hvilket indebærer vigtige muligheder for EU i form af øgede investeringer og innovation i vedvarende energi og energieffektivitet med vækst og jobskabelse til følge. EU's forhandlingsstrategi beskrives som afgørende i opnåelsen af en ambitiøs aftale. Kommissionen vurderer, at EU formåede at tale med én stemme igennem alle faser af forhandlingerne, og at det sammen med en række andre progressive i- og ulande lykkedes EU at skabe en *'High Ambition Coalition'*, der var central i at sikre opbakning til en ambitiøs aftale fra alle de største udledere af drivhusgasser. Kommissionen roser desuden det franske COP21-formandskab for at have skabt en positiv dynamik i forhandlingerne frem mod og på selve COP21.

Ifølge Kommissionen er Parisaftalen karakteriseret ved følgende centrale elementer:

- Langsigtede målsætninger for begrænsning af den globale opvarmning
- Et klart signal til investorer, erhvervsliv, civilsamfund mv. om, at den globale omstilling til ren energi er kommet for at blive – og at vi med Parisaftalen går fra handling fra de få til handling fra alle
- En ambitionsmekanisme, der skal styrke den globale ambition over tid
- Parternes juridiske forpligtelse til at gennemføre nationale reduktionsindsatser med henblik på at opfylde deres nationalt fastsatte reduktionsbidrag
- Et transparent regelsæt, der skal gøre det muligt at opgøre landenes klimaindsats
- En ambitiøs solidaritetspakke, der indebærer klimafinansiering, og som adresserer behov forbundet med klimatilpasning samt tab og skader affødt af klimaforandringer
- Et globalt, kvalitativt mål for klimatilpasning.

Kommissionen understreger, at EU vil fortsætte sit engagement i de internationale klimaforhandlinger med henblik på at understøtte en ambitiøs implementering af Parisaftalen. Næste skridt er parternes undertegnelse af Parisaftalen og efterfølgende ratifikation. Kommissionen påpeger, at det er ønskeligt med en tidlig ratifikation og ikrafttrædelse af aftalen, og at EU bør være i stand til at ratificere aftalen hurtigst muligt.

Kommissionen henviser til, at Parisaftalen fastsætter en række milepæle på mellem- og lang sigt, og at der er behov for at udvikle en forståelse af de specifikke policy-

implikationer af 1,5 gradsmålsætningen. FN's klimapanel (*'Intergovernmental Panel on Climate Change'* (IPCC)) er derfor blevet bedt om at udarbejde en særlig rapport om emnet i 2018, og Kommissionens meddelelse fremhæver, at EU vil bidrage med input til det videnskabelige arbejde, der i den forbindelse vil blive udført på internationalt plan. Kommissionen påpeger desuden, at EU bør deltage i den første *'faciliterende dialog'*, der finder sted i 2018 for at vurdere det kollektive ambitionsniveau og fremskridt i arbejdet med at implementere reduktionsbidragene. Endvidere påpeger Kommissionen, at EU vil deltage i det første globale stocktake i 2023, der har til formål at vurdere parternes mulighed for øget ambition i perioden efter 2030. I den forbindelse er EU sammen med aftalens øvrige parter inviteret til senest i 2020 at kommunikere sin langsigtede lavemissionsstrategi for midten af århundredet. Kommissionen vil i den sammenhæng sætte et dybdegående analysearbejde i gang, der kan danne grundlag for EU's strategiudvikling og den politiske debat om dette i Europa-Parlamentet og Rådet.

EU's implementering af Parisaftalen

Kommissionen peger på to centrale dimensioner i EU's kommende implementering af Parisaftalen: 1) Fremme af de rette rammevilkår for omstillingen til lavemission og 2) 2030-rammen for EU's klima- og energipolitik.

Fremme af de rette rammevilkår

For så vidt angår *fremme af de rette rammevilkår* fremhæver Kommissionen henholdsvis Energiunionen, innovation og konkurrenceevne, investeringer og kapitalmarkeder, CO₂-prissættelse og subsidier til fossile brændsler, ikke-statslige aktørers rolle samt klimadiplomati og global handling (herunder mobilisering af klimafinansiering og deltagelse i relevante fora inden for f.eks. skibs- og luftfart) som relevante elementer.

Energiunionens overordnede målsætning er at give EU's forbrugere sikker og bæredygtig energi til overkommelige priser. Energiunionen fokuserer bl.a. på at understøtte EU's omstilling væk fra en økonomi baseret på fossile brændsler, adressere markedsbarrierer og understøtte en større sammenhæng internt i EU og mellem udbuds- og forbrugssiden. Energiunionens tværgående tilgang til energi- og klimapolitik kan således medvirke til at skabe de rette rammevilkår for energiomstillingen.

Kommissionen henviser til, at Parisaftalen udstikker en klar og ambitiøs retning for *innovation inden for lavemission*. I margen af COP21 lancerede 20 af verdens førende økonomier *'Mission Innovation'* for at styrke offentlig og privat innovation inden for ren energi og gøre rene teknologier billigere. EU's budget for lavemissionsrelateret forskning under Horizon 2020 er blevet fordoblet for perioden 2014-2020, og EU har givet tilsagn om at investere mindst 35 pct. af midlerne til Horizon 2020 i klimarelaterede tiltag. Energiunionens kommende strategi for forskning, innovation og konkurrenceevne vil desuden udnytte synergierne mellem energi, transport, cirkulær økonomi og industriel og digital innovation.

EU-midler og -tiltag vil ifølge Kommissionen spille en vigtig rolle i at mobilisere *kapitalmarkedernes evne til at omlægge og optrappe private investeringer* og undgå fastlåsnings af højemissionsinfrastruktur. Finansielle institutioner er desuden centrale i omstillingsprocessen, og tiltag med henblik på at etablere en kapitalmarkedsunion vil være essentielle i denne sammenhæng.

Kommissionen nævner, at *CO₂-prissætning* udgør et centralt element i at sikre lige vilkår for omstillingen på globalt plan og kan have form af kvotehandel, som det er tilfældet i EU, beskatning eller andre økonomiske instrumenter. Kommissionen henviser til, at EU bør øge indsatsen for at dele sine erfaringer på området med alle lande, som skal påbegynde prissætning af CO₂, og at Det Europæiske Råds strategiske beslutning om at bevare kvotehandelssystemet efter 2020 med gratiskvoter og CO₂-lækageregler skaber den rette balance, men at det løbende bør tages op til vurdering i det kommende årti. Der henvises desuden til, at den kommende rapport om EU's energipriser og -omkostninger vil desuden fokusere på den seneste udvikling på området for udfasning af subsidier til fossile brændsler.

Kommissionen understreger vigtigheden af at katalysere *handling fra ikke-statslige aktører*, herunder civilsamfund og industrien – bl.a. gennem initiativer som '*Lima-Paris Action Agenda*'. EU har en unik rolle i at sikre omstillingen til lavemission på tværs af sektorer og forvaltningsniveauer. EU vil – bl.a. gennem '*Covenant of Mayors*' – intensivere omstillingen til lavemission i byer og hos lokale myndigheder.

Derudover fremhæves *klimadiplomati* som nødvendigt for at opretholde det positive momentum fra Paris. EU's klimadiplomati vil i 2016 bl.a. fokusere på at understøtte implementeringen af Parisaftalen og de nationale klimaplaner. Et andet fokusområde vil være at øge indsatsen for at tackle sammenhængen mellem klimaforandringer, naturressourcer, velstand, stabilitet og migration.

For så vidt angår *klimafinansiering* nævner meddelelsen, at EU og dets medlemsstater er fast besluttet på at optrappe mobiliseringen af klimafinansiering i tråd med Parisaftalens målsætning om ilandenenes fælles mobilisering af 100 mia. USD årligt fra 2020 fra offentlige, private og alternative kilder til ulandenenes klimaindsats. EU har i forbindelse med den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 påtaget sig at sikre, at 20 pct. af det samlede budget øremærkes til klimarelevante projekter og politikker. En stigende andel af disse midler vil blive investeret i klimatilpasning, fremme af innovation og kapacitetsopbygning.

Endelig påpeger Kommissionen behovet for, at EU fortsætter sit arbejde med at fremme en ambitiøs klimadagsorden i kontekst af forhandlingerne i *andre relevante fora* som '*International Civil Aviation Organisation*' (ICAO) og '*International Maritime Organisation*' (IMO) samt under Montrealprotokollen.

2030-rammen for EU's klima- og energipolitik

Kommissionen nævner, at den anden centrale dimension i EU's implementering af Parisaftalen er *2030-rammen for EU's klima- og energipolitik*. Det Europæiske Råd vedtog i oktober 2014 rammen for EU's klima- og energipolitik i perioden 2021-

2030, hvilket inkluderede en målsætning om mindst 40 pct. reduktion af drivhusgasudledninger i 2030 i forhold til 1990. Kommissionen understreger, at implementering af 2030-rammen er en central prioritet i opfølgningen på Parisaftalen. Kommissionen har allerede påbegyndt denne proces ved at fremsætte et forslag om en revision af EU's kvotehandelsdirektiv (ETS-systemet), der dækker 45 pct. af EU's drivhusgasudledninger. Kommissionen vil over det kommende år præsentere de øvrige centrale lovforslag i implementeringen af 2030-rammen. Som næste skridt vil Kommissionen udarbejde et forslag til en ny byrdefordelingsaftale for de ikke-kvotebelagte sektorer samt integration af udledninger og optag fra skov og jorde (LULUCF). Kommissionen vil ligeledes fremlægge lovforslag, der etablerer et pålideligt og transparent forvaltningssystem og strømliner de planlægnings- og rapporteringsbetingelser, der er relateret til klima og energi i perioden efter 2020.

Endelig vil Kommissionen fremlægge de nødvendige politiske forslag om tilpasning af EU's lovramme med henblik på at prioritere energieffektivitet og fremme EU's rolle som verdensførende inden for vedvarende energi.

Konklusioner

Kommissionen opsummerer i meddelelsen de fire næste skridt, der muliggør, at EU kan sikre en ambitiøs europæisk og global opfølgning på Parisaftalen:

- Parisaftalen bør undertegnes og ratificeres hurtigst muligt
- EU bør styrke rammevilkårene for omstillingen til lavemission gennem en række politikker, strategiske rammer og instrumenter, der er afspejlet under Juncker-Kommissionens ti prioriteter – herunder særligt Energiunionen
- EU's 2030-ramme bør færdiggøres hurtigt i tråd med Det Europæiske Råds konklusioner fra oktober 2014
- Alle Parisaftalens parter skal være klar til at deltage fuldt ud i aftalens ambitionsmekanisme.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer er ratificeret af Danmark den 21. december 1993.

Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer er ratificeret af Danmark den 31. maj 2002.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv konsekvenser for dansk lovgivning. EU indmeldte i marts 2015 sit bidrag til Parisaftalen med et 2030-reduktionsmål på

mindst 40 pct. i forhold til 1990. EU's mål skal i de kommende år udmøntes i form af vedtagelse af EU-lovgivning om: 1) revision af EU's kvotehandelsdirektiv (Kommissionen har fremsat forslag den 15. juli 2015), 2) ny byrdefordelingsaftale for de ikke-kvotebelagte sektorer¹ samt integration af udledninger og optag fra skov og jorde (LULUCF). De sidste forslag forventes fremlagt i sommeren 2016.

Økonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Da alle forslag til udmøntning af EU's reduktionsbidrag ikke er fremsat endnu, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at vurdere de økonomiske konsekvenser, som EU's reduktionsbidrag til den globale klimaafnåftale vil få for Danmark. Der må dog samlet set ventes potentielt meget væsentlige samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske omkostninger, om end dette bl.a. vil afhænge af den valgte nationale implementering i perioden 2021-2030. Forhandlingerne herom ventes påbegyndt i anden halvdel af 2016.

Med Parisaftalen genbekræftes ilandenes kollektive løfte om at mobilisere 100 mia. USD om året fra 2020 fra offentlige og private kilder til ulandenes klimaindsats. Der skal vedtages et nyt kvantitativt finansieringsmål inden 2025 for perioden efter 2025. Begge mål er imidlertid kollektive, ligesom det ikke er fastsat, hvor stor en del af de 100 mia. USD, der skal komme fra offentlige kilder. Det er derfor ikke muligt at fastlægge de direkte økonomiske konsekvenser for Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Kommissionens meddelelse skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Kommissionens meddelelse er den 2. marts 2016 sendt i høring i Specialudvalget for Energi-, Forsynings- og Klimapolitik. Der er modtaget nedenstående høringsvar:

Danske Maritime påpeger, at der nogle få steder i meddelelsen er henvisninger til transportområdet, men at det er uklart, om der tænkes på sø- og lufttransport, eller om det alene er bane- og vejtransport. Danske Maritime så gerne, at der i meddelelsen udtrykkeligt var medtaget henvisninger til behovet for, at sø- og lufttransport bidrager til reduktion af CO₂. I forlængelse heraf burde behovet for investeringer i energibesparende teknologier samt behovet for at inddrage f.eks. maritim transport i den fremtidige forsknings-, udviklings- og innovationsstrategi betones.

¹ International skibsfart er ikke inkluderet i ikke-kvotesektoren. Regeringen støtter fortsat, at der i FN's klimaforhandlinger (UNFCCC) fastsættes et samlet globalt flagneutralt reduktionsmål for international skibsfarts CO₂-udledning, og at FN's Internationale Maritime Organisation (IMO) udvikler og vedtager global flagneutral regulering på området.

CARE Danmark mener ikke, at Kommissionens meddelelse sikrer, at EU lever op til det ansvar, som Parisaftalen pålægger EU, idet Kommissionens meddelelse fastholder et ambitionsniveau, der hører tiden før COP21 til. CARE Danmark påpeger, at EU's 2030-reduktionsmål er fastsat med en intention om at nå den nedre grænse for 2050-målet om 80-95 pct. reduktion – og at 2050-målet er fastsat ud fra en intention om at begrænse den globale temperaturstigning til 2 grader. EU bør derfor som minimum revidere sit 2030-mål for at sikre, at EU når den øvre målsætning om 95 pct. reduktion i 2050, idet det er sandsynligt, at EU skal nå en højere målsætning end 95 pct. reduktion (eller nå målsætningen tidligere) for at kunne leve op til Parisaftalens langsigtede mål om at begrænse den globale temperaturstigning til et godt stykke under 2 grader og arbejde hen imod at nå 1,5 grader. Såfremt EU ikke opdaterer sit 2030-mål, kan det ifølge CARE Danmark betyde, at EU står over for en meget drastisk reduktionskurve efter 2030, der vil være dyr at implementere. Det vil derfor være i EU's egen interesse at opdatere målet allerede nu, også selvom det kan risikere at forsinke den interne EU-diskussion om byrdefordeling af 2030-målet.

CARE Danmark kritiserer desuden Kommissionens meddelelse for at fremlægge opfølgningen på klimafinansiering som et afsluttet emne, hvilket ifølge CARE Danmark langt fra er virkeligheden. CARE Danmark understreger, at EU bør indgå aktivt i de kommende forhandlinger om definitionen på klimafinansiering og bl.a. arbejde for, at det fremgår tydeligt, hvor der er overlap mellem udviklingsbistand og klimafinansiering. CARE Danmark understreger også, at klimafinansiering bør gives, hvor behovet er størst, og helst via de internationale fonde, som udviklingslandene selv sidder med i (Den Grønne Fond, Klimatilpasningsfonden og De mindst udviklede landes fond (LDC Fund)). Endelig påpeger CARE Danmark, at Kommissionens meddelelse kun kort nævner klimatilpasning og tab og skader og ikke foreslår handling på disse områder. CARE Danmark mener, at Kommissionen i sin meddelelse burde beskrive, hvordan EU og dets medlemsstater skal øge fokus på og finansiering til klimatilpasning samt inkorporere i sin tilgang til klima, hvordan man tænker at hjælpe de lokalsamfund, der bliver ramt så hårdt af klimaforandringer, at tilpasning ikke længere er en mulighed. CARE Danmark opfordrer EU til at integrere en aktiv klimatilpasningspolitik i sin indsats for at modgå migrationsstrømme som følge af klimaforandringer.

92-gruppen giver udtryk for, at Kommissionens meddelelse sender et forkert signal om EU's opfølgning på klimaaftalen fra Paris, og at det er nødvendigt med langt større ambition og vilje til at gøre mere fra EU's side, hvis fællesskabet skal leve op til Parisaftalen. 92-gruppen ønsker derfor, at den danske regering vil arbejde aktivt for at ændre den foreløbige tilgang og tolkning fra Kommissionens side, som 92-gruppen ser meddelelsen som udtryk for. I den forbindelse ønsker 92-gruppen, at regeringen arbejder sammen med de lande i EU, der i forbindelse med miljørådsmødet den 4. marts 2016 udtalte en mere progressiv holdning til spørgsmålet om EU's ambitionsniveau. I selve høringssvaret kritiserer 92-gruppen Kommissionen for i sin meddelelse at hævde, at EU's reduktionsbidrag på mindst 40 pct. hjemlig reduktion i 2030 ligger på linje med Parisaftalens langsigtede mål. 92-gruppen påpeger, at EU's 2030-mål om mindst 40 pct. hjemlig reduktion er baseret på en li-

neær kurve frem mod at nå 80 pct. reduktion i 2050. Idet EU's 2050-mål om 80-95 pct. reduktion er baseret på en målsætning om at holde den globale temperaturstigning under 2 grader, følger det ifølge 92-gruppen logisk, at Parisaftalens skærpelse af temperaturtærsklen som absolut minimum bør indebære, at EU efter COP21 ændrer sit sigte efter den øvre ende af 80-95 pct.-spændet.

I forlængelse heraf mener 92-gruppen, at Kommissionens meddelelse burde have påpeget vigtigheden af, at nogle af de retsakter og politikker på klima- og energiområdet, som er under udarbejdelse i EU (bl.a. i relation til ETS og Energiunionen), indrettes, så klimaambitionerne kan skrues op med jævne mellemrum som forudsat i Parisaftalen.

92-gruppen påpeger, at Kommissionens meddelelse burde erkende, at summen af de nuværende INDC'er kun når ca. halvvejs med hensyn til den nødvendige reduktion i 2030 i forhold til 2-gradersmålsætningen – og at ambitionsniveauet, herunder EU's, derfor skal øges før 2030. Kommissionen kritiseres desuden for at undlade at nævne, at aftalens parter i 2020 skal genbekræfte eller øge deres klimamål for 2030, og i stedet skrive, at EU først agter at indgå i det globale stocktake i 2023, som først vil kunne påvirke nye mål efter 2030. Ifølge 92-gruppen lægger Kommissionen således op til, at EU først skal øge sine ambitioner efter 2030. Dermed underminerer EU den nødvendige øgning i ambitionsniveau og aftalens ambitionsmekanisme. 92-gruppen påpeger, at EU straks må sætte det nødvendige analysearbejde i gang, så EU er klar til at hæve sit ambitionsniveau efter den faciliterende dialog i 2018.

92-gruppen mener, at der i Kommissionens meddelelse er for lidt fokus på EU's ansvar for at sikre den nødvendige klimafinansiering til de fattige og sårbare lande samt klimatilpasning og tab og skader. Det påpeges bl.a., at Kommissionens meddelelse ikke nævner noget om, hvordan EU vil leve op til Parisaftalens opfordring om at udvikle en køreplan for klimafinansiering frem mod 2020. 92-gruppen kritiserer desuden Kommissionens meddelelse for at præsentere klimafinansiering som et 'afsluttet' emne, når der stadig udestår forhandlinger om regelsættet for opgørelse af klimafinansiering. Ifølge 92-gruppen burde det sættes som en klar prioritet i Kommissionens meddelelse, at EU i de kommende år vil arbejde for, at der etableres fair regler for, hvad der kan medregnes som klimafinansiering. Endelig påpeger 92-gruppen, at der i Kommissionens meddelelse burde være mere fokus på, hvordan EU vil sikre øget handling før 2020.

Landbrug & Fødevarer giver udtryk for, at indgåelsen af Parisaftalen er glædelig, idet det globale mål om at begrænse temperaturstigningen til under 2 grader er vigtigt for at sikre en fortsat international stabil økonomisk udvikling. Dermed bidrager målet til at sikre afsætning af danske landbrugs- og fødevarerprodukter. Dansk landbrug har ifølge Landbrug & Fødevarer en særdeles klimaeffektiv produktion, hvorfor Parisaftalen også åbner perspektiver for øget teknologiekspor fra den danske landbrugs- og fødevarersektor. Landbrug & Fødevarer havde dog ønsket, at landbrugets muligheder for at bidrage med positive løsninger til klimaforandringerne var blevet yderligere fremhævet i aftalen.

EU bør ifølge Landbrug & Fødevarer ikke øge sine klimaforpligtelser for 2030, da konkurrenceevnen for produktionserhvervene i EU – og især Danmark – er under pres. Resultatet af øgede klimaforpligtelser kan således blive udflytning af arbejdspladser fra EU. Landbrug & Fødevarer mener, at grøn realisme bør indarbejdes som princip i forhold til EU's arbejde med klima globalt og i forhold til at sikre en fair byrdefordeling internt i EU. Landbrug & Fødevarer ser meget store udfordringer med byrdefordelingen af EU's klima- og energipolitik frem til 2030 og udtrykker bekymring for, at Danmark får meget skrappe reduktionsforpligtelser som følge af vores høje BNP. Dette kan ifølge Landbrug & Fødevarer medføre meget begrænsende rammer for udviklingen af den danske landbrugs- og fødevareresektor. Landbrug & Fødevarer ønsker derfor, at regeringen arbejder for, at EU ikke justerer sine globale klimaforpligtelser opad i perioden frem mod 2030.

Landbrug & Fødevarer ønsker, at bioøkonomi og 'Climate Smart Agriculture' afspejles langt stærkere i klimapolitikken. Landbrug & Fødevarer ønsker, at regeringen over for EU fremhæver mulighederne for, at bioøkonomien kan bidrage til at reducere klimagasudledningerne og dermed opfylde EU's 2030-mål. Endelig understreger Landbrug & Fødevarer, at transportsektoren bør påtage sig sine globale reduktionsforpligtelser, og at der derfor fortsat skal sættes krav til vedvarende energi og biobrændstoffer i EU. Landbrug & Fødevarer opfordrer derfor regeringen til at arbejde for krav om vedvarende energi i transport.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt er der blandt medlemsstaterne bred enighed om, at EU i opfølgningen af Parisaftalen skal arbejde for en succesfuld implementering af aftalen og for at fastholde det politiske momentum for en global indsats på klimaområdet. Der er derudover blandt medlemsstaterne bred enighed om, at EU bør ratificere aftalen så hurtigt, som det er juridisk og politisk muligt.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens vurdering af Parisaftalen og dens implikationer for EU's klima- og energipolitik med særligt fokus på perioden 2021-2030 og næste skridt velkommen. Regeringen er enig med Kommissionen i vigtigheden af en hurtig underskrivelse og ratificering af Parisaftalen.

Regeringen finder ligesom Kommissionen, at der er behov for at tage en bred palet af værktøjer i brug for at skabe de rette rammevilkår for omstillingen til lavemission, og at Energiunionen her spiller en vigtig rolle. Regeringen bakker op om en styrkelse af forskning og innovation inden for ren energi (gennem f.eks. initiativer som 'Mission Innovation'). Regeringen er enig i, at ikke-statslige aktører har en vigtig rolle at spille i omstillingen, og at etablering af de rette rammevilkår for investeringer i ren energi er en nødvendighed. Regeringen er desuden enig med Kommissionen i, at mobilisering af klimafinansiering og kapacitetsopbygning er centralt for at understøtte en ambitiøs global opfølgning på Parisaftalen.

For at sikre en ambitiøs global implementering af aftalen finder regeringen ligesom Kommissionen, at det er vigtigt, at EU's klimamål omsættes til handling og resultater. Det betyder, at EU først og fremmest skal have fokus på at få den konkrete lovgivning for EU's reduktionsindsats frem mod 2030 på plads.

Regeringen er enig med Kommissionen i vigtigheden af, at alle parter deltager fuldt i Parisaftalens ambitionsmekanisme. Det betyder, at EU senest i 2020 skal opdatere eller genbekræfte sit reduktionsbidrag. Regeringen finder, at dette skal ske på et transparent og solidt beslutningsgrundlag og hilser derfor velkommen, at Kommissionen vil sætte et dybdegående analysearbejde i gang, som kan danne grundlag for EU's stillingtagen.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.